

במדניה

(המשך מעמוד 6)

למעשה, כבר תומך כיום הצבא הצרפתי כולו במחלת האו.א.א.ס. — הארגון היצבאי החשאי, המאגד בקרבו את הקצינה הצבאית ואת המתיישבים האירופיים באלג'יריה. הגנרל דה'גול מתקשה למצוא אף גנרל אחד שאפשר להפקיד בידו את הפיקוד העליון על הצבא הצרפתי, ללא חשש שהוא חבר המחתר.

כמעט בטוח כי הצעד הבא של המחתרת יהיה תפיסת השלטון באלג'יריה והקמת ממשלה צרפתית זמנית באלג'יריה. הפיכה זו תבוצע ללא שפיכת דמים, כי לא תהיה שום התנגדות. הממשלה החדשה תקבל לידיה את הפיקוד על חצי מיליון החיילים הצרפתיים באלג'יריה, ואת המינהל על כל האזרחים האירופיים שם.

היא תתיימר להיות ממשלת צרפת כולה, אך למעשה לא תעשה כל ניסיון להשתלט על צרפת עצמה. כי בצרפת, בניגוד לאלג'יריה, אין למחלת הצבאית תמיכת רוב האוכלוסיה. להיפך, שם היא מייצגת רק את הימין הקיצוני, הפאשיסטי והכמעט פאשיסטי, המהווה מיעוט באומה הצרפתית.

חברי דיון פרס. זוהי ההערכה האחרונה. מה תעשה ממשלת ישראל, אם תתגשם הערכה זו?

מצד אחד יהיה קשה מאוד לריב עם הממשלה החוקית בפאריס, שסיפקה לישראל נשק והמשפחת עמה פעולה בשטחים אחרים. אך מבחינה ריגשית ומעשית, תהיה קבוצת החצר של בן-גוריון קרובה הרבה יותר למתמרדים האלג'יריים.

כי אלה מבטיחים להמשיך עד הסוף הן את המלחמה בלוחמי-השיחור הערביים, הם זקוקים לעזרת ישראל. יתר על כן, בהיותם בעלי גזון פאשיסטי ועבר אנטי-שמי, יהיו זקוקים מאוד לתעודת-הכשר יש-ראלית. תמורת כל אלה, יתכן שיהיו מוכנים לשלם מחיר יקר מבחינה מדינית וצבאית.

גי מולה או ז'אק סיסטל? דה'גול או שאלו הבחירה תהיה קשה, אך מדינה אשר בראשה עומד דויד בן-גוריון תוכל להחליט רק בכיוון אחד: בעד הלוחמים בערבים, נגד הממשלה המנסה להתפשר עם הערבים. היחסים האישיים של שמעון פרס, משה דיין, מנחם בגין וחבריהם מצביעים על אותו כיוון.

עתונות

לקראת הברירה

כשהאשימו פעם את קארל לוגאר, ראש העיר האנטישמי של וינה בראשית המאה, כי הוא עצמו מספח כמה יהודים, השיב: "אני הוא הקובע כאן מי זה יהודי ומי לא!" עתוני ישראל הפכו את הקערה על פיה. התנהגותם מסתכמת בפסוק: "אנחנו קובעים מי אנטישמי ומי לא!"

בראש-השנה נהרג יהודי אחד בעיר ארץ ראן בידי מוסלמי, מסיבות שנשארו לו טות בערפלי. עתוני ישראל הקדישו למקרה זה את הכותרות הראשיות. הרדיו יצא מכליו, מאמרים ראשיים ניבאו נבואות קודות על פוגרומים ושחיתות.

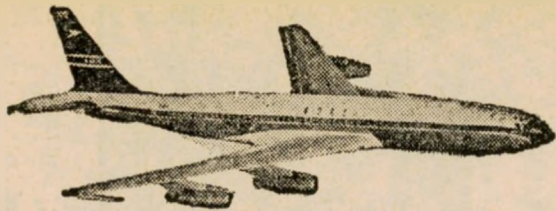
השבוע שוב באה ידיעה דומה מאלג'יריה. כמה עתונים לא פירסמו אותה כלל, אחרים החביאו אותה בתחתית עמוד שנימי. הארץ שם אותה בסוף ידיעה אחרת, תחת הכותרת "לה מונדי: חלוקת אלג'יריה מתבצעת ל-מעשה".

הידיעה: ביום-כיפור הרגה המחתרת הצרפתית באלג'יריה את אלכסיס גולדנברג, הי מפקח הראשי של משטרת אלג'יריה, יהודי יליד רוסיה. באותו יום גיוקו קשה התנוי יות של שלושה יהודים אחרים, בפצצות פלאסטיות של הארגון הצבאי החשאי.

הוסיף סופר הארץ, מוריס קאר, הידוע בשל שרותו הבלתי-מסוייג לתעמולה הצרפתית: "הקרבנות לא נבחרו בשל היותם יהודים, אלא בשל תמיכתם בנשיא דה'גול. אך אלימות יום-כיפור כזוה, בלי ספק, כדי להעניק כוח משכנע יותר לעלונים שהורצו לאחרונה באלג'יריה, ובהם נקראו הי יהודים באלג'יריה לתמוך בארגונו של סאלאן".

במלים אחרות: היה זה מעשה אנטישמי מובהק, שכוון בזדון ליום הקדוש ביותר ליהודים. אף עתון אחד בישראל לא מצא לנכון להגיב עליו.

• אחת הסיבות, שהופצו השבוע בצרפת: היהודי הוצא להורג על-ידי הפלג, בשל שיתוף-פעולה עם הבולשת הצרפתית.

האם בדעתך לטוס? סוכן מוסמך של ב.א.ו.א.י.סי יודך וייעץ לך

ברשותו כל האינפורמציה הדרושה

בכל מקום בעולם **B.O.A.C** דואג לך כראוי

בי.או.אי.סי. רולס רויס 707 טס לאירופה, בריטניה הגדולה וארצות-הברית, כמו-כן לטהרן עם קשר לאוסטרליה

B.O.A.C ת"א, רח' הס 4, טל. 61527, 61528, 61529, 65659
BRITISH OVERSEAS AIRWAYS CORPORATION

פרסום שפט בע"מ

דמי מנוי לשנה
עבור העולם הזה

בארץ

ולחוץ-לארץ, בדאר רגיל

— 25 ל"י